

Ljubljanski nadškof metropolit msgr. dr. Anton Stres

Ciril- Metodov trg 4, 1000 Ljubljana

Kostnica v Barbara rovu

Javnost je obveščena, da se načrtuje izgradnja kostnice v Hudi jami v samem Barbara rovu. Mnogi upamo in verjamemo, da bo toliko človečnosti, predvsem pa usmiljenja, da se to **nikoli** ne zgodi.

Partizani so 31. maja 1945 izbrali rudnik za smrt. Danes se odloča o tem, da rudnik postane pokopališče. Dovoljeno je v rudniki postaviti obeležje, mogoče urediti spominski park, ki bi ljudi opominjal, spominjal na najbolj kruti zločin, ki ga je ta narod storil sam sebi. Ni pa dovoljeno rudnik, ki je bil prizorišče zločina spreminjati v pokopališče.

Vsi ljudje imajo pravico, da se jih po smrti svojci in drugi ljudje spominjajo, da jim na grob, poudarjam, na grob postavijo svečko, odložijo kakšen cvet. Ljudje imajo pravico do groba, pravico, da grob začutijo s svojo roko, da tako sežejo svojim spominom. Ta pravica bo odvzeta živim in mrtvim. *Ne kratimo to pravico in ne stopajmo po poteh ponovne krivice.* Prosim vas, da pomagate tej svetosti ostati svetost.

Prosim Vas spoštovani gospod dr. Stres, da zastavite svojo besedo in ne dovolite, da politika v Sloveniji ponovno zgreši, tokrat pietetni zločin. V Hudi Jami, je poleg Barbarinega rova, zunaj, dovolj prostora, ki spada k Barbara rovu, kjer bi bilo mogoče z minimalnimi sredstvi urediti skupinski grob in kjer bi bilo posmrtno ostanke mogoče **pokopati**

z obredom, s

pieteto

, kakor je dostojno civilizaciji.

Razumimo, da so ti ljudje v rudniku umirali živi, da jim je bila edina želja, da pridejo ven. Uslišimo njihovi zadnjim želji in jih končno spustimo iz tega nesrečnega rudnika. Pergmandelj je rudniški škrat, ki mu je edino dovoljeno v tradiciji tega naroda živeti v rudnikih. Prav bi bilo, da tudi ostane tako.

Zgodovina zahteva odpuščanje, spravo, popravek in predvsem poboljšanje. Obrnite prosim številko gospoda Pahorja in ga opozorite, da takšno dejanje ne pomirja vest. Ne poznam dovolj Katoliško cerkev, da bi lahko komentiral obrede, simboliko, prepričan pa sem, da mora pogrebni blagoslov biti čutno viden. Obred, ki bi bil narejen v jami, ob kostnici, ne bo viden vernikom. Po mojem globokem prepričanju pogrebni obred zunaj pred vhodom, torej pokop mrtvih na način, da zadnjega doma ne bomo videli, da ga ne boste videli niti Vi, ki boste obdarili pogreb v imenu Cerkve v katero so verovali umrli, ne bo dosegel simbolike in norm cerkve in društva.

Prilagam knjižico Huda jama, ki bi morala romati v vsak dom tega razdvojenega naroda in iskati usmiljenje v vseh nas.

Ob tej priliki Vas tudi prosim za kratek sprejem.

V Radencih, 17.08.2010

Lepo Vas pozdravljam

Pismo nadškofu dr. Antonu Stresu

Prispeval Roman Lejak

Torek, 17 Avgust 2010 15:21 - Zadnjič posodobljeno Torek, 17 Avgust 2010 15:21

Roman Lejak